

Αμαρτωλή σαν... σοκολάτα!

Μαρία Κίτρα
Ερωτική Κωμωδία Εποχής

*[εμπνευσμένο από το θεατρικό έργο
«Ο άνθρωπος, το κτήνος και η αρετή»
του Λουίτζι Πιραντέλλο]*

Πρόσωπα του έργου

1. **Ροζάρια** [η υπηρέτρια του κύριου Παολίνο και της μητέρας του]
2. **Τότο** – φίλος του κύριου Παολίνο [φαρμακοποιός & αδερφός με το Νίνο]
3. **Παολίνο** – [καθηγητής φιλολογίας]
4. **Κυρία Περέλλα** - [η κρυφή ερωμένη του Παολίνο & μητέρα του Νόνο]
5. **Νόνο** – [ο γιος της κυρίας Περέλλα]
6. **Μητέρα του κύριου Παολίνο** [χήρα]
7. **Νίνο** [γιατρός & αδερφός του Τότο]
8. **Μπριζίτ** [δίδυμη αδερφή κυρίας Περέλλα]
9. **Γκράτσια** – [οικονόμος & μαγείρισσα της κυρίας Περέλλα]

Ροζάρια

Από ελάττωμα!

Τότο

Ωωω Ροζάρια, μη μου μιλάς άσχημα. Με προσββββββάλεις!

Ροζάρια

Ωχ, αφήστε με όμως κι έχω ένα σωρό δουλειές! Πριν ανοίξουμε το αμυγδαλωτό μας ματάκι, το βλέπετε έτσι; Τσουπ, ο κύριος Τότο! Ορίστε, δεν πρόλαβα ούτε να συμμαζέψω!

Τότο

Μα δδδδδδδεν...

Ροζάρια

Τι δδδδδδεν και δδδδδδεν! Ορίστε, η καρέκλα με τα πόδια επάνω! Πρέπει να ξέρετε ότι μόνο το σφαγμένο κοτόπουλο και η άτιμη γυναίκα κάνουνε καριέρα με τα πόδια επάνω!

Τότο

Τώρα που το λες... εμένα μου αρέσουν και τα δύο [*χαμηλόφωνα στον εαυτό του*]

Ροζάρια

Ενώ η καρέκλα, η σεμνή καρέκλα σ ένα καθωσπρέπει σπίτι είναι με τα πόδια κάτω. Όπως η τίμια γυναίκα. Π.χ. εγώ!!!

Τότο

Σσσσσωστά, σσσσσωστά...

Ροζάρια

Αφού είναι «σσσσσωστά, σσσσσωστά», τι στο δαίμονα έρχεστε από τα χαράματα, προτού μάλιστα προλάβω να κατεβάσω τα πόδια...

Τότο

Ορίστε;;;;

Ροζάρια

Της καρέκλας φυσικά! Πού πήγε το βρώμικο μυαλό σας;;;

Τότο

Αααααα!

Ροζάρια

Άξινος και ξερός!

Τότο

Αφού...

Ροζάρια

Αφούξινος και ξερός! Πριν προλάβω να χτενίσω ακριβώς εκατό φορές τούτο το υπέροχο μαλλί, το βλέπετε έτσι; Πρέπει να κάθομαι να συγυρίζω... Αλλά θα μου πείτε... εσείς δεν ξέρετε τι τραβάω εδώ μέσα με τον κύριο Παολίνο και τη μάνα του!

Τότο

Φαντάζομαι...

Ροζάρια

Μιλάμε εσείς και ο Σπίλμπεργκ μόνο τέτοια φαντασία! Τίποτα δεν φαντάζεστε! Ήμα τον πιάσουν τα νεύρα του, φωνάζει, βρίζει, κάνει τα σούστριγκλα!

Τότο

Μήπως επειδή...

Ροζάρια

Επειδής τίποτα! Έτσι τ' αρέσει, έτσι κάνει! Και μετά ταρακουνάει τις καρέκλες απ τα νεύρα του... να, έτσι (*κάνει μια σεξουαλική κίνηση μπρος πίσω με την καρέκλα*). Εγώ, αν ήμουν καρέκλα, θα το 'βαζα στα πόδια από δω μέσα. Απορώ πώς δεν το κάνουν αυτές που έχουνε και τέσσερα πόδια.

Τότο

Γιατί είναι...

Ροζάρια

Ήξεστος άνθρωπος!

Τότο

Εσύ όμως τις αγαπάς τις καρέκλες του... *ενώ εμένα (χαμηλόφωνα στον εαυτό του)*

Ροζάρια

Ναι και τις φροντίζω. Νυφούλες τις έχω. Γιατί έτσι είμαι εγώ κύριε Τοτέ μου!

Τότο

Πώς;

Ροζάρια

Δένομαι με τα πράγματα!

Τότο

Με τους ανθρώπους δε δένεσαι; Βέβαια κι εγώ θα δενόμουν αν ... αν ... είχα δικό μου σπίτι... και σένα κάπου εκεί μέσα... (χαμηλόφωνα στον εαυτό του)

Ροζάρια

Ο άνθρωπος είναι για δέσιμο! Βρε, σε παγκάκι μένετε; Εδώ πιο δεν είναι το σπίτι σας;

Τότο

Όταν λέω σπίτι εννοώ οικογένεια...

Ροζάρια

Αφού εννοείτε οικογένεια, βρείτε μια γυναίκα και παντρευτείτε!!!

Τότο

Δδδδδδεν είναι ...

Ροζάρια

Ωχ, αρχίσαμε πάλι! Δδδδδδδεν είναι εύκολο; Ε καλά τότε, κύριε Τότε μου! Και γιατί σκάτε;

Τότο

Όχι για μένα. Σκάω πιο πολύ που δεν παντρεύεται ο αδερφός μου.

Ροζάρια

Αυτό πάλι γιατί δεν το καταλαβαίνω; Σκάτε εσείς, που δεν παντρεύεται ο αδερφός σας;

Τότο

Ναι...

Ροζάρια

Γιατί;

Τότο

Γιατί ο αδερφός μου δεν παντρεύεται όσο έχει εμένα!

Ροζάρια

Όσο έχει εσάς!!! Λίγο ανώμαλο μου κάνει τούτο δω!!!

Τότο

Μάλιστα! Που του ικανοποιώ όλες του τις ανάγκες!!!

Ροζάρια *[κοιτάζοντας το κοινό]*

Τώρα μου ακούγεται πολύ ανώμαλο!

Τότο

ΎΟΛΕΣ του τις ανάγκες! Συνέχεια τον φροντίζω. Π.χ., όπου να 'ναι θα γυρίσει από το νοσοκομείο, θα έρθει εδώ να πάρει το κλειδί του και μετά θα πάει σπίτι όπου θα τα βρει όλα έτοιμα και συγυρισμένα.

Ροζάρια

Ααα! Αυτό εννοείτε! Είπα κι εγώ! Πόση ανωμαλία πια!

Τότο

Μα δεν έχω κι άλλον στον κόσμο. Και το σπίτι για κείνον είναι, όχι για μένα.

Ροζάρια

Εμ βέβαια, αφού εσείς είστε όλη τη μέρα στο φαρμακείο σας.

Τότο

Όχι, δεν είναι γι αυτό. Ο δόλιος σκοτώνεται όλη μέρα με το νοσοκομείο και τους αρρώστους.

Ροζάρια

Ναι, δεν λέω, πρέπει να έχει πολύ τρέξιμο...

Τότο

Άρα μόνη του παρηγοριά είναι το σπίτι του. Και τι είναι το σπίτι, Ροζάρια; Όχι μόνο οι τοίχοι και τα ντουβάρια. Σπίτι είναι η γλυκιά γεύση της προσμονής που έχουν οι άλλοι για σένα.

Ροζάρια

Είναι όμως και τα ντουβάρια! *(δείχνει το κεφάλι του Τότο ενώ χασμουριέται απ την πολυλογία του).*

Τότο

Το σπίτι, Ροζάρια, είναι αυτό που οι άλλοι ετοιμάζουν για σένα.

Ροζάρια

Σοβαρά;

Τότο

Σπίτι είναι αυτό που έφτιαξαν ο πατέρας σου κι η μάνα σου.

Ροζάρια

Ε μη μου πείτε!!

Τότο

Κι εκείνων σπίτι ήταν αυτό που είχαν φτιάξει οι γονείς τους.

Ροζάρια

Θα φτάσουμε στην εποχή των παγετώνων μ' αυτά και μ' αυτά!!!

Τότο

Το σπίτι, Ροζάρια...

Ροζάρια

Είναι κυρίως γεμάτο από ντουβάρια!!! *[δείχνει ξανά το κεφάλι του Τότο]*

Τότο

Πάλι δεν με καταλαβαίνεις αγαπημέ ... Αααα! Καλώς τον Παολίνο!

Σκηνή 2^η

Μπαίνει ο καθηγητής κύριος Παολίνο. Νευρικός, σβέλτος, κυκλοθυμικός.

Παολίνο

Αγαπητέ μου!.. Καφέ; *(απευθύνεται στη Ροζάρια)*

Ροζάρια

Τι καφέ;

Παολίνο

Δεν του έφερες ακόμη καφέ;

Ροζάρια

Δεν πρόλαβα γιατί...

Παολίνο

Γιατί σου άρχισε την πολυλογία. Πού φτάνει ο άνθρωπος για να πει ένα φλιτζάνι καφέ.

Τότο

Για μια στιγμή, Παολίνο. Υπαινίσσεσαι ότι έρχομαι εδώ για να ...

Παολίνο

Δεν υπαινίσσομαι τίποτα. Πεντακάθαρα το λέω.

Τότο

Σε πληροφορώ ότι...

Παολίνο

Έλα, έλα. Μη γίνεσαι και υποκριτής

Τότο

Γιατί, τι άλλο είμαι;

Παολίνο

Τσιγκούνης, γλοιώδης, κορτάκιας!

Τότο

Μα εγώ έλεγα...

Παολίνο

Για τα σπίτια, τα ντουβάρια τους και τα ρέστα. Μέχρι κάτω ακουγόσουν!

Τότο

Τα εννοούσα αυτά που είπα... *Κυρίως όμως αυτά που δεν είπα (χαμηλόφωνα στον εαυτό του)*

Παολίνο

Τίποτα δεν εννοούσες!

Τότο

Με προσβάλλεις!

Παολίνο

Να προσέχεις το ουρικό σου οξύ! Έρχεσαι εδώ κάθε πρωί, πλακώνεις στην πάρλα τη Ροζάρια, πίνεις το καφεδάκι σου τζάμπα και μετά φεύγεις...

Τότο

Αν το παίρνεις έτσι...

ετοιμάζεται να φύγει...

Παολίνο

Κι αλλιώς να το πάρω, το ίδιο είναι! Πού πας; Δεν ήπιες τον καφέ σου.

Τότο

Αφού είπες...

Παολίνο

Είπα ότι είσαι τσιγκούνης, γλοιώδης, κορτάκιας! Σιγά το νέο... Αλλά τον καφέ σου θα τον πεις.

Τότο

Δεν θέλω καφέ... Άλλο θέλω...

Παολίνο

Εχέσθημεν! Τον καφέ σου θα τον πεις. Και έναν και δύο και τρεις. Τους έχεις κερδίσει με τον ιδρώτα σου... λέμε τώρα...

Τότο

Δεν θέλω καφέ.... Άλλο θέλω!

Παολίνο

Εξέσθημεν εις διπλούν! Ωχου, άσε με και είμαι στις κακές μου. Ξύπνησα μ ένα βάρος εδώ *(δείχνει το στομάχι του)*... Αλλά τώρα που στα είπα ξεθύμανα... Άρα, τον καφέ σου θα έρχεσαι εδώ και θα τον πίνεις όποτε θέλεις.

Τότο

Αφού επιμένεις...

Παολίνο

Επιμένω. Και τώρα που σου τα είπα και ξεθύμανα, άντε δίνε του. Το θέμα έληξε!

Τότο

Θέλω...

Παολίνο

Εέσθημεν εις τον κύβον! Άντε, φεύγα!

Τότο

Όχι, θέλω πρώτα να...

Παολίνο

Να μου πληρώσεις τον καφέ;

Τότο

Να σου πω κάτι για τη Ροζάρια...

Παολίνο

Τι να μου πεις για τη Ροζάρια;

Τότο

Πως την ... αγαπώ...

Παολίνο

Βρε άι στα τσακίδια, φαρμακοποιέ! Και τι θα την ταΐζεις; Ασπιρίνες;

Τότο

Πάλι με προσβάλλεις!

Παολίνο

Πάρε μια ασπιρίνη! Άκου, φίλε μου, κάτι πράγματα! Να βρωμίσει εμένα το σπίτι μου δηλαδή, επειδή ο κύριος φαρμακοποιός αγάπησε την υπηρέτρια!

Μπαίνει η Ροζάρια με τους καφέδες

Ροζάρια

Ποια υπηρέτρια, καλέ; Και ποιος φαρμακοποιός την αγάπησε;

Τότο

Εγώ! ... Εεε, εννοώ δηλαδή ότι...

Παολίνο

Ότι θέλει να πας σπίτι του να του καθαρίζεις!

Ροζάρια

Καλέ ούτε νεκρή δεν θα πάω σπίτι του!

Παολίνο

Ε αυτό του είπα και εγώ. Λοιπόν, πες μια γουλιά και δρόμο. Έχω δουλειές!!!

Τότο

Πού έμπλεξα, Θεέ μου! Φεύγω, αλλά θα ξανάρθω!!!

Παολίνο

Να μας πεις πότε, να λείπουμε! Βρε άντε από κει που 'ρθες!!!

Ροζάρια

Σας το είπα ότι είναι νευρικός! Ελάτε να σας ξεβγάλω!

Παολίνο

Ναι, βάλ' του και μαλακτικό να μυρίζει όμορφα!!!

Ο Τότο και η Ροζάρια φεύγουν απ τη σκηνή. Ο Παολίνο πίνει μονορούφι και τους δύο καφέδες. Χτυπάει το τηλέφωνο. Είναι ένας μαθητής του και του ζητά τη βοήθειά του.

Σκηνή 3^η

Παολίνο

Λέγετε... Ναι, έλα, παιδί μου. Πώς πάει το διάβασμα; ... Έκαμες τις ασκήσεις που σου έβαλα; ... Τι εννοείς δε σ' αρέσουν τα ανώμαλα ρήματα; Δε θα τα παντρευτείς, παιδάκι μου, απέξω θα τα μάθεις...

Μπαίνει η Ροζάρια με νευρικές κινήσεις και κωμικές χειρονομίες και πλησιάζει τον Παολίνο που ακόμη μιλάει με το μαθητή του.

Ροζάρια

Ελάτε, ελάτε, καλέ!

Παολίνο

Τι θες; Μιλάω στο τηλέφωνο!

Ροζάρια

Βλέπω, βλέπω, αλλά είναι επείγον!

Παολίνο

Ροζάρια, δεν άκουσες τι σου είπα;

Ροζάρια

Κι εγώ σας λέω πως είναι πολύ επείγον!

Παολίνο

Πήγαινε να φέρεις το λεξικό με τ' ανώμαλα ρήματα, παιδί μου
(*απευθύνεται στο τηλέφωνο...*) Τι είναι αυτό το πολύ επείγον;

Ροζάρια

Σας ζητάνε! Μια κυρία και ένα παιδί. Τι παιδί δηλαδή. Σαν το Φόρεστ Γκάμπ είναι! Και η κυρία λέει ότι σας ξέρει πολύ καλά (*μ' ένα ύφος ζήλειας*)

Παολίνο

Μητέρα μαθητή μου;

Ροζάρια

Καλέ πού να ξέρω εγώ; Μπορεί! Αλλά είναι πολύ ταραγμένη!

Παολίνο

Πόσο;

Ροζάρια

Γύρω στα οκτώμιση κιλά με τη συκωταριά! Αααα! Πολύ σας λέω!

Όταν σας ζήτησε, άλλαξε τριάντα χρώματα!!!

Παολίνο

Ναι, ε;

Ροζάρια

Μπορεί να πήρε και τις ... πενήντα αποχρώσεις του γκρι! Πάντως πολύ ταραγμένη σας λέω!

Παολίνο

Πως λέγεται; ... Δε μιλάω σε σένα παιδάκι μου! Πήγαινε να φέρεις και ένα τετράδιο να σημειώνεις! *[απευθύνεται στο τηλέφωνο]*

Ροζάρια

Λέγεται....

Παολίνο

Σου έχω πει να ρωτάς! Γιατί δε ρώτησες;

Ροζάρια

Ρώτησα καλέ! Λέγεται κυρία Πε... κυρία Πε... κάτι

Παολίνο

Πετροβασίλη;

Ροζάρια

Καλέ όχι!

Παολίνο

Πεχλιβανίδη;

Ροζάρια

Καλέ τσου!

Παολίνο

Πειρόμπεη;

Ροζάρια

Καλέ σε καμία περίπτωση!

Παολίνο

Περέλλα;;;

Ροζάρια

Καλέ ναι!!!

Παολίνο

Ωχ, ωχ, ωχ! Τι έγινε;

Ροζάρια

Μπαααα;;;; Δηλαδή την ξέρετε;

Παολίνο

Δεν σου πέφτει λόγος. Παράτα με. Και τράβα μέσα, θα πάω εγώ στην πόρτα!

Ροζάρια

Και ο μαθητής σας στο τηλέφωνο;

Παολίνο

Πες του ότι θα τον πάρω εγώ πίσω σε λίγο!

Ροζάρια

Ύο,τι πείτε... Τι αγροίκος... Αχ, Χριστέ μου... Τι άντρας...

Ο Παολίνο φεύγει απ τη σκηνή. Η Ροζάρια παίρνει το ακουστικό στο χέρι της και μιλά με τον μαθητή...

Ροζάρια

Ναι; Παιδί;;;; Μ' ακούς;;; [...] Α! Είστε η μητέρα του! Μάλιστα! Ναι, λοιπόν, κοιτάξτε. Μου είπε ο κύριος καθηγητής να πω στο γιο σας να μην ανησυχεί, γιατί θα τον πάρει από πίσω ο ίδιος λέει πιο μετά [...] Καλέ γιατί ουρλιάζετε; Τι είπα; Τι εννοείτε δεν είναι τέτοιος ο γιος σας; [...] Τι εννοείτε ότι τώρα καταλάβατε γιατί τον βάζει να μάθει τα ανώμαλα ρήματα! ... Ύου καλέ! Τι υστερική πού είστε!!!

Η Ροζάρια κλείνει το τηλέφωνο. Ξεσκονίζει λίγο το γραφείο μουρμουρίζοντας ...

Ροζάρια

Ααααααα, δεν είναι καλά ο κόσμος! Όλοι τα νεύρα τους έχουν!!! Τς, τς ,τς ...

Μπαίνει η μητέρα του Παολίνο. Μια γυναίκα αριστοκρατική, περιποιημένη και εμφανίσιμη. Απόλυτα νωχελική... Κάθεται στον καναπέ του σαλονιού...

Μητέρα

Ροζάρια, παιδί μου...

Ροζάρια

Ορίστε, κυρία

Μητέρα

Σε παρακαλώ, χρυσό μου, φέρε μου το...

Ροζάρια *(της φέρνει το πλεκτό της)...*

Ορίστε κυρία!

Μητέρα

Αχ Ροζάρια, πουλάκι μου, απέξω με ξέρεις. Σ ευχαριστώ, παιδί μου...

Ροζάρια

Με θέλετε κάτι άλλο, κυρία;

Μητέρα

Πολύ πιθανόν, αλλά δεν μου έρχεται κάτι στο μυαλό αυτή τη στιγμή, οπότε πήγαινε... Α, να σου πω. Πού είναι ο υιός μου;

Ροζάρια

Στην πόρτα...

Μητέρα

Στην πόρτα; Και τι κάνει;

Ροζάρια

Το χαλάκι εξόδου! Αφού του αρέσει να τον πατάνε... *(με δόση ειρωνείας και ζήλειας)*

Μητέρα

Τι είπες, Ροζάρια; Σου έχω πει να μιλάς δυνατά. Τα αυτιά μου είναι βουλωμένα!

Ροζάρια

TUBOFLO!!! **ΛΕΩ**, κυρία, πως έχει επισκέψεις. Πήγε στην πόρτα να τους υποδεχτεί...

Μητέρα

Ωωω, μα ποιος να είναι τέτοια ώρα; Δεν έχω σημειώσει κάτι στην ατζέντα μου εκτός από...

Ροζάρια

Νεκροταφεία! ... Μια κυρία Πε... κυρία Πε...

Μητέρα

Πειροβασίλη ίσως;

Ροζάρια

Καλέ όχι!

Μητέρα

Πεχλιβανίδη ενδεχομένως;

Ροζάρια

Καλέ τσου!

Μητέρα

Πειρόμπεη πιθανώς;

Ροζάρια

Περέλλα!

Μητέρα

Περέλλα, Περέλλα... κάτι μου θυμίζει... Πώς είναι; Νέα, όμορφη;

Ροζάρια

Σιγάααααα. Με άριστα το δέκα ... θα της έβαζα ... μείον δέκα... Κι έχει κι ένα παιδί... ο Θεός να το κάνει παιδί δηλαδή!

Μητέρα

Άρα είναι παντρεμένη! Παντρεμένη;;; Και τι θέλει στο σπίτι μας; Αχ, αυτός ο γιος μου. Πλησιάζει τα σαράντα και μυαλό δεν έχει βάλει. Το νου του όλο στα μαθήματα τον έχει...

Ροζάρια

Ε μα αυτό λέω κι εγώ, καλέ κυρία. Πότε θα παντρευτεί; Τόσα και τόσα κορίτσια κυκλοφορούν ελεύθερα... *(γυρίζει γύρω - γύρω απ τη μητέρα)*

Μητέρα

Μπααααα;;; Ξέρεις εσύ κανένα καλό κορίτσι, γιατί εμένα δεν έχει πάρει κάτι το αυτί μου εκτός από...

Ροζάρια

... ακουστικό βαρηκοΐας!!! Ε, ξέρω καλέ κυρία ένα κορίτσι φτωχό συν πλην τίμιο αλλά...

Ακούγονται φωνές απ' έξω... Εμφανίζονται στη σκηνή ο Παολίνο εμφανώς νευρικός. Ακολουθούν η κυρία Περέλλα, μια γυναίκα περιποιημένη, ντροπαλή και χαμηλοβλεπούσα. Λόγω της κατάστασής της ... κρατά ένα μαντίλι στο χέρι της που το φέρνει συχνά στο στόμα γιατί έχει αναγούλες. Πιο πίσω ακολουθεί ο γιος της ο Νόννο, ένα πανύψηλο αγόρι με κατακόκκινα μάγουλα, μαλλί που γυαλίζει απ το πολύ κτένισμα, με συντηρητικό παιδικό ντύσιμο, που κρατά στο χέρι του ένα τεράστιο γλειφιτζούρι που όλο γλείφει

Παολίνο

Ελάτε, ελάτε, μην ντρέπεστε. Έλα κι εσύ, Νόννο παιδί μου... Μητέρα, Ροζάρια, τι κάνετε εσείς εδώ;

Μητέρα

Θέλω να συνεχίσω το πλέξιμό μου, αλλά απ' ό,τι βλέπω έχουμε επισκέψεις! Δε θα μας συστήσεις;

Παολίνο *(θυμωμένος)*

Όχι! Έχω δουλειά! Έλα, μητέρα, πήγαινε μέσα να πλέξεις. Κι εσύ Ροζάρια, μάζεψε τα φλιτζάνια κι εξαφανίσου... Θέλετε να πείτε ή να φάτε κάτι, κυρία Περέλλα; *(με γλυκό ύφος)*

Η κυρία Περέλλα αρνείται με χαμηλωμένο το κεφάλι βάζοντας το μαντίλι στο στόμα της απ την αναγούλα

Νόννο

Θέλω εγώ μια μπουγάτσα...

Μητέρα

Μπουγάτσα; Από πότε έχει να φάει αυτό το παιδί;

Η κυρία Περέλλα του ρίχνει μια δολοφονική ματιά. Η Ροζάρια σχολιάζει

Ροζάρια

Μια μπάτσα δε λες καλύτερα!

Παολίνο

Έχουμε μπουγάτσα, Ροζάρια;

Ροζάρια

Και τι είμαστε; Ο φούρνος της γειτονιάς σας; Όχι! Δεν έχουμε!

Μητέρα

Μήπως θέλετε λίγο μπρόκολο στον ατμό με σος λεμόνι;

Νόννο

Το μπρόκολο μου φέρνει αέρια!

Περέλλα

Νόννο!!!

Παολίνο

Δε θέλουμε τίποτα! Και τώρα αφήστε μας μόνους!

Μητέρα

Παολίνο, θα με πιάσει ημικρανία! Τι τρόπος είναι αυτός, χρυσό μου;

Παολίνο

Εναλλακτικός! Λοιπόν, τελειώνετε!

Η Ροζάρια παίρνει τα φλιτζάνια και φεύγει ενώ η μητέρα παίρνει το πλεκτό της αλλά δε φεύγει. Πάει να καθίσει στο γραφείο του γιου της, τάχα να πλέξει. Ο Παολίνο δεν τη βλέπει...

Σκηνή 4^η

Η κυρία Περέλλα στην άκρη της σκηνής με το μαντιλάκι της στο στόμα και σκυμμένο το κεφάλι μέσα στην αμμηχανία. Ο Νόνο τρώει λαιμαργα το γλειφιτζούρι και κοιτάζει περίεργα το χώρο. Ο Παολίνο ανήσυχος και αμήχανος πάει πέρα δώθε και ρίχνει κλεφτές ματιές στην κυρία Περέλλα. Την πλησιάζει...

Παολίνο

Δηλαδή, σίγουρα ναι;

Πηγαίνει στο Νόνο

Παολίνο

Καλημέρα, Νόνο παιδί μου!

Νόνο

Το 'παμε αυτό στην πόρτα.

Παολίνο

Το 'παμε, ε; Τι κάνεις; Καλά είσαι; Μα, καθίστε. Ήθελες τόσο να δεις το δάσκαλό σου, μικρέ μου;

Νόνο

Ναααα, χέστηκα κιόλας!

Περέλλα

Νόνο!!!

Μητέρα

Τι τρόπος είναι αυτός! Απορώ τι ανατροφή του έδωσαν οι γονείς του!

Ο Παολίνο βλέπει τη μητέρα του και εξοργίζεται...

Παολίνο

Μητέρα, τι κάνεις εδώ; Δεν σου είπα να μας αδειάσεις τη γωνιά;

Μητέρα

Αλήθεια; Θα παράκουσα φαίνεται, γιατί νόμιζα ότι είπες να πάω μέσα στις εννιά. Είναι οκτώ και είκοσι πέντε τώρα!

Παολίνο

Μητέρα! Πήγαινε μέσα τώρα, μη σε πάω εγώ σηκωτή!!!

Μητέρα

Για δοκίμασε να γελάσουμε, Παολίνο! Α, δεν τρόπος είναι αυτός να μιλάς στη μητέρα σου! Αν ζούσε ο πατέρας σου...

Παολίνο

Δε ζει, γλίτωσε! ΠΗΓΑΙΝΕ ΜΕΣΑ!!!

Μητέρα

Καλά, καλά, πάω! Και μη συγκύζεσαι, παιδί μου. Είσαι σε μια κρίσιμη ηλικία. Ή για γάμο ή για... έμφραγμα!

Η μητέρα φεύγει από τη σκηνή... Ο Παολίνο προσπαθεί να ανακτήσει την ψυχραιμία του...

Παολίνο

Λοιπόν; Πού είχαμε μείνει;

Νόννο

Νααα! Χέστηκα κιόλας!

Περέλλα

Νόννο!!! Ντροπή!!!

Παολίνο

Α, ναι! Εκεί είχαμε μείνει! Λοιπόν, Νόννο παιδί μου, τι ήθελες;

Νόννο

Εγώ ήθελα να πάμε στην αποβάθρα για να μάθουμε τι ώρα φτάνει το καράβι του μπαμπά. Να, η μαμά πάλι ανοιγοκλείνει το στόμα της σαν ψάρι!

Παολίνο

Ποιο στόμα; Τι ψάρι;

Περέλλα

Αχ Χριστέ μου και Ἄγιοι Σαράντα...

Νόννο

Εδώ και τρεις μέρες κάνει συνέχεια το ψάρι! Να! Ἐτσι! *[κουνάει τα χείλη του σαν ψάρι]*

Παολίνο

Δεν έχει τίποτα, τίποτα απολύτως. Ενδεχομένως νυστάζει και κασμουριέται...

Νόννο

Τρεις μέρες; Τι είναι; Η ωραία κοιμισμένη;

Παολίνο

Και τρεις και δεκατρείς και είκοσι τρεις. Ἄμα νυστάζουμε..

Νόννο

Δε νυστάζει. Ἐχει κάτι εδώ *(δείχνει την κοιλιά του)*

Παολίνο

Μη λες βλακείες. Τι να έχει; Τίποτα δεν έχει!

Νόννο

Κι όμως έχει. Το είπε κι η ίδια. Αναγούλα έχει!

Παολίνο

Α καλά, εκτός απ την αναγούλα. Η αναγούλα κι ο εμετός, δεν κρύβονται.

Περέλλα

Αχ Παναγιά μου και οσιομάρτυρες πάντες...

Νόννο

Βλέπετε;

Παολίνο

Ναι, έχει κατεβάσει όλο το εικονοστάσι!

Νόννο

Μούσκεμα τα κάνει όλα της τα μαντίλια. Να, θα βγάλει κι άλλη αναγουλιά!

Περέλλα

Νόνο! Κλείσ' το το ρημάδι επιτέλους, αγόρι μου!

Παολίνο

Δεν ντρέπεσαι; Τι είναι αυτό που είπες;

Περέλλα

Ολο τέτοια λέει. Και μπροστά στην υπηρέτριά μας...

Παολίνο

Ντροπή. Στην υπηρέτριά σας; Κακό, πολύ κακό!

Νόνο

Αυτή πάει να ξεράσει και την πληρώνω εγώ που το λέω!

Περέλλα

Το είπε στην υπηρέτρια...

Παολίνο

Ντροπή σου!

Περέλλα

Και θα το πει και στον πατέρα του μόλις γυρίσει!

Παολίνο

Αυτό ποτέ! Πότε;

Περέλλα

Σήμερα...

Παολίνο

ΣΗΜΕΡΑ;;;

Νόνο

Ναι, ναι, σήμερα έρχεται ο μπαμπάς! Και θα του τα πω όλα!!! Μαμά, να πάμε στην αποβάθρα!

Ο Νόνο χαρούμενος κουνάει μπρος πίσω τη μητέρα του

Παολίνο

Μην την κουνάς έτσι, παιδάκι μου. Θα σπάσει!

Περέλλα

Ωχ Παναγία μου και `Αγιο Πνεύμα...

Νόνο

Μπαααα, να, της πέρασε. Μαμά, να πάμε στην αποβάθρα να περιμένουμε το μπαμπά!!!

Περέλλα

Μη με κουνάς έτσι, αγόρι μου, θα καταρρεύσω...

Παολίνο

Νόνο, χάνω κάθε εκτίμηση για σένα!

Νόνο

Μα γελάω όταν ανοίγει το στόμα της σαν ψάρι *(κάνει το στόμα του σαν ψάρι)*

Παολίνο

Και θα το πεις στον μπαμπά σου;

Νόνο

Ποιο;

Παολίνο

Ότι η μαμά σου ανοίγει το στόμα της σαν ψάρι.

Νόνο

Αμέ, αμέ!

Παολίνο

Να μην του πεις!

Νόνο

Γιατί, γιατί;

Παολίνο

Γιατί... γιατί τόσο καιρό στη θάλασσα, ο μπαμπάς σου τα έχει σιχαθεί τα ψάρια.

Νόνο

Ε και;

Παολίνο

Θα σιχαθεί τη μαμά σου και θα ξαναφύγει!

Νόνο

Λέτε, λέτε;

Παολίνο

Βεβαίως και λέω, λέω!!!

Νόννο

Ε τότε να μην του το πω...

Παολίνο

Μπράβο καλό παιδί. Κι εγώ θα σου κάνω δώρο αυτό το βιβλίο

Παίρνει απ το γραφείο του ένα χοντρό βιβλίο. Ο Νόννο το παίρνει με ευθουσιασμό και λαχτάρα

Νόννο

Ωωωω! «Ο βίος των εντόμων και των ζώων»! Το θέλω!

Παολίνο

Δικό σου. Αλλά θα μου υποσχεθείς ότι ...

Νόννο

Υπόσχομαι, ορκίζομαι!!!

Παολίνο

Ότι δε θα πεις τίποτα!

Νόννο

Ναααα! Χέστηκα κιόλας!

Περέλλα

Νόννο!!! Ήμαρτον πια!!! Σταμάτα να μιλάς σαν λεκάνη!!!

Παολίνο

΄Ασε το παιδί! Μια χαρά τα λέει! ΄Ασε που έχει αφοδεύσει για μια βδομάδα! Λοιπόν! Πάρ' το! Δικό σου!

Νόννο *(Κοιτάζει τη μητέρα του που της έρχεται αναγούλα)*

Να το! Το ξανακάνει! Και να μην του πω εγώ, στραβός είναι ο μπαμπάς να μην το δει;

Παολίνο

Σκάσε και κάτσε εδώ! Χάζεψε τις μύγες και τα κουνούπια και μη βγάλεις άχνα! *(κατευθύνεται στην κυρία Περέλλα)* Τώρα το βλέπω κι εγώ, είναι σίγουρο!

Περέλλα

Αχ, τι έπαθα! Θέλω να πεθάνω...

Παολίνο

Μη λες τέτοια πράγματα...

Περέλλα

Θέλω να με πάρει ο Χάρος!

Παολίνο

Ε πόσοι θα σε πάρουν και σένα;;; Εεεε ... εννοώ και πού να σε πάει, βρε πουλάκι μου; Κουνήσου από τη θέση σου!

Περέλλα

Μα δεν καταλαβαίνεις; Αν με πιάσει μπροστά του η αναγούλα;

Παολίνο

Να φροντίσεις να σε πιάσει πίσω του.

Περέλλα

Γιατί, το ελέγχω; Έτσι έκανα και τότε που ήμουν έγκυος στο Νόνο...

Παολίνο

Κι ο άντρας σου σ' έβλεπε;

Περέλλα

Ναι, και γέλαγε σαν μουλάρι όπως γελάει τώρα αυτό το ... βλαμμένο.

Παολίνο

Δηλαδή θα το καταλάβει λες;

Περέλλα

Με την πρώτη ματιά. Αχ, είμαι χαμένη...

Παολίνο

Δεν μπορείς να σφικτείς να μην το κάνεις;

Περέλλα

Και τι είμαι για να σφικτώ Παολίνο μου; Βρύση; Αφού μου 'ρχεται από δω η αναγούλα (*δείχνει την κοιλιά της*)

Νόνο (*σηκώνεται ενθουσιασμένος κρατώντας το βιβλίο*)

Μαμά, μαμά, μια αραχνούλα φτιάχνει το σπιτάκι της!!!

Περέλλα

Σε ποια περιοχή;

Παολίνο

Το παιδί είναι πραγματικά βλαμμένο! Αγόρι μου καλό, η αραχνούλα φτιάχνει το σπιτάκι της, η μανούλα σου τρέμει για το σπιτάκι της, κι αν

δεν σκάσεις, θα σε βάλω στο σπιτάκι μιας τεράστιας ταραντούλας και θα σε κλειδώσω!!!

Νόνο

Ωχ, όχι, έσκασα!

Παολίνο

Μπράβο, παιδί μου!

Περέλλα

Τι θ' απογίνω; Πού θα κρύψω τα μούτρα μου;

Παολίνο

Μην κάνεις έτσι. Όλοι ξέρουν πως ο γιος σου είναι μαθητής μου. Εμένα μόνο η Ροζάρια με ανησυχεί...

Περέλλα

Πω πω στρίγκλα! Να δεις πώς με κοίταγε...

Παολίνο

Δεν έπρεπε να έρθεις. Θα ερχόμουν εγώ το βράδυ.

Περέλλα

Πού;

Παολίνο

Στο σπίτι σας.

Περέλλα

Μα αφού ο άντρας μου έρχεται το απόγευμα. Κι έπρεπε να σου πω ότι είμαι πια σίγουρη. Αχ, Παολίνο έχω το παιδί μας στα σπλάχνα μου...

Παολίνο

Προς το παρόν άστο εκεί μέσα. Δε φαίνεται. Ο άντρας σου πότε ξαναφεύγει;

Περέλλα

Αύριο.

Παολίνο

Ωραία.

Περέλλα

Φεύγει για την Ανατολή και θα λείψει με το καράβι του για πάνω από δύο μήνες.

Παολίνο

Μόνο απόψε θα μείνει εδώ;

Περέλλα

Ναι... ευτυχώς...

Παολίνο

Ωραία. Δεν θα καταλάβει τίποτα.

Περέλλα

Ναι αλλά όταν θα γυρίσει ... θα με βρει ...

Παολίνο

Ωχ, σωστά...

Περέλλα

Πρέπει να βρούμε μια λύση!

Παολίνο

Πρέπει! Και μία και δύο αν χρειαστεί!

Περέλλα

Αχ, Χριστέ μου και Ἄγιοι Απόστολοι... Πάω χαμένη, Παολίνο, πάω χαμένη. Πού είναι ο Χάρος να με πάρει;

Χτυπάει το κουδούνι

Παολίνο

Λες να είναι αυτός; ... Ποιος;

Συνεχίζεται...

***Το έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν
απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση***

Επικοινωνήστε στο mail: kivotostistexnis@gmail.com

